017| Ἐὰν προτρέπω ὑμᾶς νὰ κραταιωθῆτε ἐν τω ἀγῶνι τῆς ζωῆς καὶ καθ’ ὑμῶν αὐτῶν, τὸ πράττω διὰ νὰ τελειοποιηθῆτε ἐν πᾶσιν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/017-ἐὰν-προτρέπω-ὑμᾶς-νὰ-κραταιωθῆτε/

Αἱ δυσχέρειαι, αἵτινες θὰ ἀναφυῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι θὰ εἶναι τοιαῦται, τὰ προσκόμματα τὰ ὁποῖα θὰ προκύψωσι θὰ εἶναι τοιαῦτα, ὥστε **ὀλίγοι** ἐκ πάντων τῶν πρὸς Ἐμὲ προσελθόντων θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐξακολουθήσωσι ἀκούοντες τοῦ Λόγου Μου, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀγωνισθήσονται διὰ τὸ Ἔργον Μου.

Ἀλλὰ τὸ νὰ κατορθώσητε νὰ νικήσητε ἑαυτοὺς δὲν εἶναι εὔκολον. Διότι ἐκτὸς τοῦ ἑαυτοῦ σας ἔχετε νὰ ἀντιπαλαίσητε καθ’ ὁλοκλήρου ἴσως τῆς κοινωνίας, κατὰ παντὸς ἀνθρώπου συνδεομένου ἢ μὴ ἀπ’ εὐθείας μὲ ὑμᾶς καὶ τοῦ ὁποίου αἱ προλήψεις καὶ πεποιθήσεις συγκρούονται μὲ ὅ,τι ὑμεῖς πρεσβεύετε καὶ διακηρύσσετε. Καὶ μεταξὺ ὑμῶν μάλιστα θὰ εὑρεθῶσι τινές, οἵτινες θὰ καταστῶσιν ἔκδηλοι πολέμιοι τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἐν στιγμῇ ἐνθουσιασμοῦ καὶ παραφορᾶς ἐπίστευον ὅτι ἐπρέσβευον ἢ ἠκολούθουν.

Ἐπίσης ἄλλοι θὰ βιάσωσιν ἑαυτοὺς νὰ πιστεύσωσι μέχρις ἑνὸς σημείου, καθ’ ὃ θὰ βεβαιῶνται ἢ θὰ προσδοκοῦν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τελικοῦ ἔργου, ἀναλόγως τοῦ ὁποίου θὰ κανονίσουν τὴν θέσιν των. Καὶ ἐὰν μὲν διαβλέπουν ὅτι ἄνευ κόπου τινὸς καὶ θυσίας προσκτᾶται ἡ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου τῆς φθαρτῆς ὕλης ταχυτέρα ἀπαλλαγή, ἔχει καλῶς, ἐὰν δὲ αἱ Ὑπαγορεύσεις Μου καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀπορρέοντα καθήκοντα, πρός τε ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἔργον Μου, προαπαιτοῦν θυσίας καὶ κόπους τινάς, θὰ στραφῶσιν ὄχι μόνον κατ’ Ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔργου Μου, τὸ ὁποῖον οὗτοι ἐνετέλλοντο νὰ διακηρύξωσιν.

Δὲν εἶναι δὲ ἀκόμη ἀπίθανον νὰ παραμείνωσιν καὶ τινες πιστοὶ θυσιαζόμενοι ὑπὲρ ὅλων, ἀλλὰ τῶν ὁποίων **ἡ φροῦδος ματαιοδοξία** καὶ ὁ ἀνεκπλήρωτος αὐτῶν ἐγωϊσμὸς νὰ προσκρούσῃ κατὰ παντὸς μὴ δυναμένου νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς σαθρὰς αὐτοῦ ἀντιλήψεις, καὶ νὰ ἀποχωρήσωσι τοῦ ἀγῶνος, καθ’ ὃν χρόνον τὸ ἔργον θὰ ἀποκαθίσταται ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐπίσης δυνατὸν εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀναφυῶσι πλεῖσται ὅσαι ἀντιθέσεις, **ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῶν λόγων Μου,** καὶ νὰ προκαλέσωσι τὴν διάσπασιν ἐκείνων, οἵτινες ἐθεωροῦντο ὡς ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς ἰδέας καὶ τέκνα τῆς ἰδίας πίστεως. Ἐὰν δὲ προέλθῃ τοιοῦτος διαχωρισμὸς ἰδεῶν, εἶναι

προτιμώτερον ν’ ἀπαρνηθῶσι οὗτοι τὰς ἀρχάς, ἃς πρεσβεύουν, παρὰ ν’ ἀφεθῶσι νὰ παρασυρθοῦν ὑπὸ τῆς ἀντιθέσεως καὶ συγκρούσεως τῶν ἰδεῶν τοῦ αὐτοῦ ἔργου, **διότι τοῦτο καταμεριζόμενον καὶ διασπώμενον ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ συντελεστῶν θέλει ἀφ’ ἑαυτοῦ καταστραφῇ.**

Ὀφείλω νὰ προείπω εἰς ὑμᾶς πάντα ταῦτα, διότι αὔριον δυνατὸν νὰ αἰτιᾶσθε τὴν ἀτέλειαν τοῦ ἔργου Μου, ἢ καὶ Ἐμὲ Αὐτόν, ὡς τὸν μὴ συντελοῦντα ἢ προλαβόντα τοὺς κινδύνους τῆς καταστροφῆς ὑμῶν. Ὀφείλω νὰ ὑπομνήσω πάντα ταῦτα ἀπὸ σήμερον, **πρὶν ἢ ταχθῆτε παρὰ τὸ πλευρόν Μου, ὡς ἀγωνισταὶ μιᾶς ἰδέας ἀπαραδέκτου ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν πολλῶν.**

Ἐγὼ δὲν ὁμιλῶ ταύτην τὴν στιγμὴν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ Λόγου Μου, ἢ τῆς Ἀποστολῆς Μου ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ ἐκφράζομαι ὡς εἷς ἁπλοῦς Διδάσκαλος τοῦ Λόγου, Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς καταστήσῃ σώφρονας καὶ συνετούς, πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ σας.

Ἐγὼ ἐκ τῆς ἐξαπλώσεως τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας θὰ σᾶς μεταδώσω, δὲν ἔχω νὰ καρπωθῶ τίποτε, **διότι τοῦτο ἔσεται ἀποτέλεσμα τῆς ταχείας ἢ βραδείας ἐξελίξεως διὰ τοῦ χρόνου, ὅστις παντάπασι Μοὶ ἀνήκει, καὶ ὅστις δι’ Ἐμὲ Ἀναλλοιώτως καὶ ὁ αὐτὸς ἐσαεί ΕΝΕΣΤΩΣ παραμένει, διότι τὸ τέλος τῶν καιρῶν εἶναι ἡ Νέα Ἀρχὴ πάντοτε μιᾶς νέας καιρικῆς περιόδου.**

Ὀφείλω νὰ ἀνυψώσω, ὑμᾶς διὰ νὰ μὴν καταπέσητε ἐν τοῖς πρώτοις ὑμῶν βήμασιν ἐκ τῶν προσκομμάτων τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι ὑμῶν πόδες προκαλοῦσιν. **Ὀφείλετε πρῶτον νὰ συνηθίσητε νὰ στηρίζεσθε ἐπὶ τῶν ἰδίων ὑμῶν ποδῶν** καὶ εἶτα νὰ ἐπιχειρήσητε νὰ ὑπερβῆτε πηδῶντες τὰ πραγματικὰ ἐμπόδια τοῦ ἀγῶνος, εἰς ὃν καλεῖσθε νὰ συμμετάσχητε. Ὀφείλετε πρῶτον νὰ δοκιμασθῆτε παντοιοτρόπως, **οὐ μόνον συναφῶς μὲ τὸ ἔργον Μου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ ὑμῶν βίῳ καὶ εἶτα θὰ καλέσω ὑμᾶς ἐπισήμως καὶ ἐκ τοῦ Ὕψους τῆς Πνευματικῆς Μου Ἀποστολῆς, νὰ κατέλθητε εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, δι’ ὅλων ὑμῶν τῶν δυνάμεων.**

Ἐὰν δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον ἔταξα ὑμῖν δὲν ἐξαρκέσῃ, θὰ ἀναμείνω καὶ ἔτι πλέον, ἕως ὅτου οἱ Ἐντολεῖς τοῦ Λόγου Μου ἐξευρεθῶσιν ἀκολουθοῦντες Με μέχρι τέλους. Θά προσθέσω δὲ ἔτι πλέον ὅτι τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐξ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ἐξ οὐδενὸς ἄλλου. Θὰ Μοῦ εἴπητε πῶς ἐνῶ Ἐγὼ ἔχω τὴν δεδομένην Ἰσχὺν δὲν ἐνεργῶ ἀφ’ Ἑαυτοῦ ὅπως ἀπακαθάρω ὑμᾶς ἐκ παντὸς καὶ ἐπιχύσω ἐν ὑμῖν τὴν Ἰσχύν τῆς Δυνάμεώς Μου, κραταιῶν ὑμᾶς κατὰ παντὸς καὶ ἐν πᾶσιν;

Ὄχι ἀγαπητοί Μου. **Οὐδεμία Ἀρχὴ δύναται οὖσα Ἐλευθέρα νὰ καθυποτάξῃ τὴν κεκτημένην Ἐλευθερίαν μιᾶς ἄλλης Ἀρχῆς ἀσθενεστέρας, ἐν τῷ δικαιώματι τῆς ἰδίας αὐτῆς Ἐλευθερίας.** Οἱ Ἀνώτατοι Ἀρχηγοί καὶ Ἄρχοντες τῶν Πνευμάτων ἔχουσι δικαίωμα νὰ

παρεμβάλλωσι μεταξὺ τῆς αὐτοβούλου ἐνεργείας παντὸς κατωτέρου αὐτῶν πνεύματος, **τὴν προτροπὴν ἐν τῷ ὀρθῷ Λόγῳ καὶ οὐδὲν ἕτερον.**

Οἱ ἀκολουθήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀνήρχοντο εἰς χιλιάδας καὶ ὅμως Οὗτος μεταξὺ αὐτῶν ἐξέλεξε δώδεκα. Καὶ ἐκ τῶν δώδεκα τούτων εὑρέθη εἷς, ὅστις ὄχι μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνατιθέμενον ἔργον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς Διδασκαλίας καὶ τοῦ Ἔργου τοῦ Ἰησοῦ, **ἀλλὰ προέβη εἰς τὴν προδοσίαν Ἐκείνου, τὸν Ὁποῖον παρουσίᾳ τῶν ἄλλων ἀπεκάλει Διδάσκαλον.**

Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων δὲν διαβλέπει τις τὴν διάκρισιν ἀνάλογον πρὸς τὸν ζῆλον, τὴν πίστιν καὶ τὴν προσπάθειαν αὐτῶν; Ὁ Ἰησοῦς ἄραγε εὑρισκόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν δὲν ἐγνώριζε τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα; Διατί τότε νὰ μὴν ἐκλέξῃ καλλιτέρους καὶ ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸ ἔργον Αὐτοῦ προσκειμένους; Διατί νὰ συλλέξῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἁλιέων καὶ νὰ μὴν ἀναζητήσῃ νὰ ἀνεύρῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ κύκλου τῶν σπουδαστῶν καὶ σοφῶν;

Ὁ κόσμος πάντοτε εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ πολὺ εἰσέτι θὰ παραμείνῃ ἀναλλοίωτος. **Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν σοφῶν, ὅπως καταστήσῃ γνωστὴν τὴν Σοφίαν Του. Ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν λίθων δύναται ν' ἀνεγείρῃ ἀνθρώπους, ὅπως διδάξῃ τοὺς ἐν σοφίᾳ γεγηρακότας.** Συνεπῶς καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ταπεινῶν ἁλιέων κατώρθωσε νὰ ταπεινώσῃ τὴν σοφίαν τῶν παρελθόντων αἰώνων καὶ δι' αὐτῶν τὸ ἔργον Του νὰ λάβῃ τὰς διαστάσεις τῆς κοσμοσωτηρίου ἐξαπλώσεως.

Οἱ μετ' Αὐτοῦ ὅμως συζητήσαντες καὶ συναναστραφέντες μαθηταὶ δὲν ἐγνώριζον τὸ Ἔργον τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν σκοπὸν δι' ὃν Οὗτος τοὺς ἐξέλεξε καὶ διετήρησεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ τέλους Του. Ἔχοντες οὗτοι Αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν **δὲν ἐγνώριζον τὴν ἐκ Θεοῦ προέλευσίν Του,** παρ' ὁπότε διεφωτίσθησαν καὶ ἡ διάνοια αὐτῶν ἐπληρώθη Πνεύματος διδάσκοντες αὐτοῖς τὴν Ἀλήθειαν.

Ἐγὼ ἤδη εὑρίσκομαι μεταξὺ ὑμῶν ὡς Πνεῦμα καὶ ὅμως ἐπιζητεῖτε τὴν Παρουσίαν Μου ἐν σώματι, ὅπως βεβαιωθῆτε περὶ Ἐμοῦ. Ζητεῖτε δὲ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπ' Ἐμοῦ θαυμάτων, ὅπως πεισθῆτε ἐὰν πράγματι ζῶ καὶ ἐνεργῶ ὡς Δύναμις ὑπερτέρα ὑμῶν.

Ἀκολουθεῖτε ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι: Τὸ θαῦμα. **Ἀλλὰ τὸ θαῦμα δὲν εἶναι ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τῆς Ἀποστολῆς Μου καὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ἀποτελεῖ μόνον τοῦτο καταφανῆ ἐκδήλωσιν τῆς Δυνάμεως τοῦ ΛΟΓΟΥ, Ὅστις ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν τῆς Θείας Ἐπεμβάσεως αἰτίαν, καὶ δι' Οὗ καὶ μόνον μεθ' ὑμῶν θέλω ἐπικοινωνῇ, πρὸς σωτηρίαν ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων.**

26/11/1925